

svarer til den nuværende Krone. I 1913—1914 var Udgifterne til Forsørgelse og Forsikring af ubemidlede — det er en bestemt Post paa Finansloven — 10,9 Mill. Kr., og paa Finanslovsforslaget for 1928—1929 er der opført 53 Mill. Kr. Det vil altsaa ses, at Summen nu er 5 Gange saa høj som i 1913—1914, og der er altsaa ikke sket nogen særlig kraftig Nedsikring paa dette Omraade, tværtimod! (*Chr. Hansen:* Der er jo ogsaa kommet mange flere aldersforsørgede). Ja, det ærede Medlem siger, der er blevet flere, der faar Aldersrente, men vi maa dog regne med, at Pristallet ligger paa 176, og at Befolkningstallet er steget med 20 pCt. Tager vi det i Betragtning, skulde vi komme til godt 100 pCt.s Forøgelse, men her er Tale om 500 pCt.s Forøgelse allerede Aaret efter Nedsikringen. Det forekommer mig saaledes ikke, at der er rigtig Bund under den uhyre Voldsomhed, hvormed man har angrebet disse Bevillinger. Jeg vil ogsaa sige, at alle meget godt ved, at det ikke var de fattigste Aldersrentenydere, der kom til at give Afkald paa noget, tværtimod, de fattigste fik i visse Tilfælde mere, end de havde tidligere, medens man foretog Nedsættelse overfor dem, der ikke var de fattigste. Det forekommer mig, at naar man vil føre et Stød mod en saadan Lovgivning, saa skulde der være mere Sandfærdighed i den Agitation, man fører derimod, end der har været i dette Tilfælde.

Man siger ogsaa, at der i Aar er en Stigning paa de militære Udgifter. Det er ogsaa rigtigt, der er en Stigning, men det blev ikke lovet i Fjor, at der ikke skulde komme nogen Stigning, selv om en enkelt Post blev nedsat for et Aar. Men den højtærede Minister har lovet, at han vil gennemgaa Organisationslovene for Hæren og Flaaden for muligvis at kunne foretage en Nedsættelse, og det vil derfor være rimeligt, at vi afventer, hvad der kommer ud deraf — det sker forhaabentlig i denne Samling, det er jo lovet. Jeg skal for øvrigt herom sige, at de militære Udgifter, saa vidt jeg kan se, i 1913—1914 var 28,5 Mill. Kr., medens de nu er saadant noget som 42 Mill. Kr. Det er en Stigning paa 50 pCt., det er ikke nogen Stigning, der svarer til Pristallet, for slet ikke at tale om Befolkningstilvæksten. Jeg tror, det er rigtigt, som den

tidligere Finansminister har udtalt i den sidste Tale, han holdt i Landstinget, nemlig, at naar man i sin Tid under den radikale Regering brugte 500 Mill. Kr. til Krigsvæsenet i de 6 Aar, den sad, saa var det, fordi de ønskede derigennem at sikre Danmarks Neutralitet, og det samme er Tilfældet nu. Jeg maa dog sige, at det nu sker for væsentlig mindre Midler, og om der nu kan komme en Nedsættelse, er det godt, og det vil jeg haabe, men jeg synes ikke, at Angrebet kan siges at være særlig velgrundet, naar man ser hen til andre Poster, der er opført paa Finansloven.

Det er altsaa mit Skøn, at den nu siddende Regering afgjort har udført det, som Vælgerne krævede af den den 2. December i Fjor, og jeg vil ønske, at den maa fortsætte baade med at faa de ordinære Udgifter endnu noget længere ned, men navnlig ogsaa med at tilrettelægge en Politik, hvorved vor Gæld normalt kan blive formindsket med de almindelige Afdrag, medens vi holder os borte fra enhver Forøgelse af Gælden til uproduktive Formaal, Formaal, som ikke kan give noget til Forrentning eller Afdrag af de Beløb, vi anvender paa dem; vil vi give noget til saadanne Formaal, maa vi tage ekstra Skatter dertil.

Jeg vil ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger om Kommunernes Finansier. Det har ikke været mig muligt at faa en samlet Oversigt over alle Kommuner i Danmark ført op til 1926—27; jeg har maattet nøjes med at tage Ribe Amt, Ribe Amtskommune og Sognekommunerne i Ribe Amt. Hvis vi ser paa Udskrivningen af Skatter i Ribe Amtskommune, viser det sig, at i 1913—14 udgjorde den 492 000 Kr., i 1926—27 2 100 000 Kr. og i 1927—28 1 700 000 Kr., og nu i 1928—29 mener man at kunne komme ned paa 1 450 000 Kr. og maaske lavere. Man vil se, at der har været en væsentlig Stigning i Skatteudskrivningen, og at man i Øjeblikket i alt Fald er oppe paa godt og vel 3 Gange Udskrivningen i 1913—14. Det er ganske morsomt at se, at i 1920—21 var man oppe paa 2,1 Mill. Kr. i Skatteudskrivning, saa falder det til 1,6 Mill. Kr. i 1923—24, men i 1925—26 er man igen oppe paa 2,2 Mill. Kr.; det falder i den Neergaardske Regeringsperiode og stiger under den følgende